

DEČJE VESTI

2022 • DRUGO TROMESEČJE • JUŽNOAFRIČKA INDIJSKO-OKEANSKA DIVIZIJA

Sadržaj

Na naslovnoj strani: Otilija iz Nampulija, u Mozambiku, veoma voli svog oca iako je pred njom zaključao kuću zato što svetkuje Subotu. Njeno iskustvo možete pročitati na 12. strani.

ZAMBIJA

- 4 Idemo u crkvu! | 2. april
- 6 Molitve za bebu | 9. april
- 8 Velika i jaka svetlost | 16. april

NAMIBIJA

- 10 Majka spava | 23. april

MOZAMBIK

- 12 Zaključano! | 30. april

JUŽNOAFRIČKA REPUBLIKA

- 14 Verni deda i baba | 7. maj

BOCVANA

- 16 Molitva za školu | 14. maj

ANGOLA

- 18 Novo prijateljstvo | 21. maj
- 20 Srećna zbog pčelinjeg uboda | 28. maj
- 22 Hleb za smeće | 4. jun
- 24 Koliko Biblija ima knjiga? | 11. jun
- 26 Novi čovek | 18. jun
- 28 Trinaesta subota: Gledanje Isusa | 25. jun
- 30 Budući projekti darova Trinaeste subote
- 31 Dečje aktivnosti
- 35 Izvori za vođe
- 36 Karta

Vaši darovi na delu

Pre tri godine, deo darova Trinaeste subote bio je namenjen za izgradnju trpezarije i kuhinje na Adventističkom univerzitetu u Beiri, u Mozambiku. Uprkos Kovidu 19, građevinski radovi su se odvijali do jula 2021. kada su nastale ove fotografije.

©2022 General Conference of Seventh-day Adventists® • All rights reserved
12501 Old Columbia Pike,
Silver Spring, MD 20904-6601
1-800-648-5824 • AdventistMission.org

Drage vođe Subotne škole,

Endru Mekčesni
Urednik

U ovom tromesečju predstavljamo Južnoafričku indijsko-okeansku diviziju koja nadgleda crkveno delovanje adventista u Angoli, Bocvani, Malaviju, Mozambiku, Sao Tomeu i Prinsipeu, Južnoafričkoj Republici, Zambiji, Zimbabveu i sedam ostrvskih država u Indijskom okeanu, uključujući Komore, Madagaskar, Mauricijus, Majot, Reunion, Rodrigez i Sejšele.

Prilike

Dar Trinaeste subote pomoći će Južnoafričkoj indijsko-okeanskoj diviziji da osnuje:

- Crkve i osnovne škole, u Belizeu, u Angoli
- Muaki internat na Adventističkom univerzitetu u Huambu, u Angoli
- Centar za savetovanje u slučajevima nasilja u porodici, u Lombeu, u Angoli
- Nastavak izgradnje osnovne škole, u Luandi, u Angoli
- Centar za obuku vođa i centar uticaja na kampusu Mzuzu Malavijskog adventističkog univerziteta, u Malaviju
- Centar Bolji život i FM radio stanicu u Mejotu

Na tom području živi 215 miliona ljudi, uključujući 4,2 miliona adventista. To je odnos jednog adventiste na 51 osobe.

Ovog tromesečja u tri zemlje predviđeno je šest projekata za dar Trinaeste subote. To su: Angola, Malavi i ostrvo Majot u Indijskom okeanu. Za više obaveštenja pogledajte bočnu traku.

Ako želite da vaš subotnoškolski razred oživi ovog tromesečja, nudimo vam fotografije i drugi materijal koji prati svako iskustvo iz misije. Za fotografije turističkih mesta i drugih slika iz zemalja o kojima je reč, isprobajte besplatne zbirke fotografija kao što su pixabay.com i unsplash.com.

Osim toga možete preuzeti i PDF činjenice i aktivnosti iz Južnoafričke indijsko-okeanske divizije sa bit.ly/sid-2022. Pratite nas i na facebook.com/missionquarterlies.

Možete da preuzete i PDF verziju časopisa *Dečja misija* koja je dostupna na stranici bit.ly/childrenmission i *Misija*, časopis za mlade i odrasle sa bit.ly/adultmission. Misijski video snimci su dostupni na adresi bit.ly/missionspotlight. Slike, koje možete štampati, vezane za misiju, a koje deca mogu da oboje, možete preuzeti sa bit.ly/bank-coloring-page.

Ako vam mogu biti od pomoći, kontaktirajte me na mcchesneya@gc.adventist.org

Hvala vam što ohrabrujete druge da misle na misiju! 🌍

ZAMBIJA | 2. APRIL

Jeremija

Idemo u crkvu!

Nešto se čudno dogodilo u Zambiji kada se ujak se oženio.

Jeremija, koji je živio sa ujakom, probudio se i ustao u subotu ujutru misleći da bi toga dana mogao opušteno da uživa u slobodnom vremenu i da se možda poigra sa nekim prijateljima. Ali njegova nova ujna ga je zaustavila pre nego što je uspeo da izađe.

„Idemo u crkvu!“, rekla mu je.

Jeremija je mislio da se šali. Ko bi želeo da sedi u crkvi po takvom divnom danu? Proveo je celu sedmicu pomažući ujaku u pravljenju ormara i kuhinjskih elemenata. Jeremija je imao samo 12 godina, ali je vredno radio svakog dana. Nije pohađao školu od trećeg razreda, kad mu je otac bio teško povređen u saobraćajnoj nesreći, i kada je morao da se preseli kod ujaka.

Nekoliko dana ranije, ujak se oženio adventistkinjom sedmog dana, i sada ga je ona pozivala da pođu u crkvu. On nije hteo

da ide, ali nije hteo ni da bude nepristojan. „Ne, ići ću drugi put“, rekao je.

Sledećeg subotnog jutra, ujna je ponovo pozvala Jeremiju da ide u crkvu.

„Idemo u crkvu!“, rekla je.

Jeremija nije hteo da ide, ali nije hteo ni da bude nepristojan. „Sledeći put“, rekao je.

Sledećeg subotnog jutra, ujna je po treći put pozvala Jeremiju.

„Idemo u crkvu!“, rekla je.

Jeremija nije hteo da ide. Ali kad je otvorio usta, shvatio je da je izgovorio nešto što nije planirao. „Idemo!“, rekao je.

Ujna je bila veoma zadovoljna.

Jeremija je bio iznenađen kad je zaključio da je i njemu bilo drago što je otišao. Celo subotno bogoslužje toga dana vodila su deca. Deca u zelenim pantalonama, belim košuljama i sa žutim maramama marširala su kroz crkvu. Deca u zelenim pantalonama, belim košuljama i sa žutim maramama pevala su ispred prisutnih. Deca u zelenim

pantalonama, belim košuljama i sa žutim maramama su se molila. Deca u zelenim pantalonama, belim košuljama i sa žutim maramama su propovedala. Bio je to Dan izviđača u crkvi i oni su vodili celo subotno bogoslužje.

Jeremija nikada nije čuo za klub izviđača i hteo je da im se pridruži. Svidela mu se zelena izviđačka uniforma: zelene pantalone, bela košulja i, na ramenima, žuta marama. Posebno mu se dopalo subotno bogoslužje i on je toga dana odlučio da preda svoje srce Isusu.

Sledeće subote ujna nije morala da pozove Jeremiju u crkvu. Bio je spreman da pođe pre nego što je ona mogla da mu kaže: „Idemo u crkvu!“

„Idemo!“ rekao joj je željno.

Ubrzo se krstio i pridružio se Adventističkoj crkvi.

Jednog dana, dečak iz crkve mu je ispričao o adventističkoj školi Rusangu. Jeremija je više od svega želeo da pohađa adventističku školu, i zato je molio ujaka za dozvolu da ode. Ujak se složio.

Danas Jeremija završava dvanaesti razred i ne može da bude srećniji. Ali znate li ko bi mogao da bude još srećniji? Njegova ujna. „Ujna je ponosna što sam član Adventističke crkve“, kaže on. „Kad sam kod kuće, uvek idemo zajed-

Da bi bilo zanimljivije:

- Prona ite na karti grad Monze, u Zambiji, gde se nalazi srednja škola Rusangu.
- Gledajte Jeremiju na Jutjubu: bit.ly/Jer-Z ili (sa prevodom) na: subotnaskola.org/dece-vesti.
- Preuzmite fotografije na Fejsbuku: bit.ly/fb-mk.
- Preuzmite misionske postove i kratke činjenice iz Južnoafričke indijsko-okeanske divizije: bit.ly/sid-2022.
- Ovo iskustvo ilustruje sledeće delove strateškog plana „Poći ću“ Adventističke crkve: cilj duhovnog rasta br. 5: „Obučiti pojedince i porodice za život ispunjen duhom“; Jeremijino učenje u srednjoj školi Rusangu ilustruje cilj misije br. 4: „Jačati adventističke institucije koje se bore za očuvanje slobode i zdravlja celokupnog čovekovog organizma, i jačanje nade kroz Isusovo delovanje u obnavljanju Božjeg obličja u ljudima.“ Saznajte više o Strateškom planu na stranici IWillGo2020.org.

no u crkvu.“ U subotu ujutru ujna retko ima priliku da kaže Jeremiji: „Hajdemo u crkvu!“ Pre nego što to zausti, Jeremija njoj kaže: „Idemo!“ 🌐

MISIONSKI ZAPIS

Godine 1903, V. H. Anderson, Džejkob Deča (Jacob Detcha) i nekoliko afričkih radnika krenuli su od stanice Solusi u tadašnjoj Južnoj Rodeziji do Severne Rodezije u potrazi za odgovarajućim mestom za stanicu misije. Posle putovanja pešice većim delom puta, na kome je Anderson skoro umro od dizenterije, stigli su na teritoriju poglavice Monzea, 160 kilometara severoistočno od glavnog grada, Kalomoa. Poglavica Monze dodelio im je zemljište površine 2.200 hektara, koje je postalo stanica Rusangu. Danas se srednja škola Rusangu nalazi na tom zemljištu.

ZAMBIJA | 9. APRIL

Molitve za bebu

Merdžori Čisonga

Koji je vaš omiljeni biblijski događaj? U afričkoj zemlji Zambiji živi majka čiji je omiljeni biblijski događaj izveštaj o Ani.

Sećate li se Ane iz tog izveštaja? Ona je bila supruga puna ljubavi koja je više od svega želela da postane majka. Htela je da ima bebu. Ali nije to mogla. Ona i njen muž su čekali dugi niz godina, ali se beba nije rodila. Ana je bila veoma tužna. Tih dana, Izraelci su jednom godišnje putovali na bogoslužjenje u šator od sastanka u Silom. Ana je bila naročito tužna tokom ovih putovanja. Plakala je i ponekad odbijala da jede.

Tokom jedne posete Silomu, Ana je otišla u šator od sastanka da se pomoli za bebu. Kad ju je sveštenik Ilije video kako plače i moli se, rekao joj je da će joj Bog dati bebu. I Bog je učinio! Ana je postala najsrećnija majka kad je rodila dečaka po imenu Samuilo.

U Zambiji je jedna majka čitala događaj o Ani u Bibliji i veoma joj se dopao. Vidite,

i ova majka je imala problem. Nakon što se udala, rodila je dečacića. Ali posle njega više nije bilo beba. Ona i njen muž su čekali. Godinu dana. Dve godine. Pet godina. Deset godina.

Ljudi su počeli da postavljaju pitanja. „Zašto nemaš više dece?“, upitala ju je prijateljica.

„Tako je kako je“, odgovorila je. „Bog će se postarati.“

Ljubazna susedka predložila je majci da ode u bolnicu na pregled. „Možda ti lekar može pomoći“, rekla joj je.

„Ne, tako je kako je“, odgovorila je majka. „Bog će se postarati.“

Neko je majci predložio da poseti vrača. „Vrač može da ti da tajnu biljku“, rekla je. Majka je htela bebu, ali je znala da joj vrač ne može pomoći. Nije verovala vračevima. Ona je verovala Bogu nebeskom i bila je sigurna da joj samo On može dati bebu.

„Ne“, rekla je majka. „Bog će se postarati.“

Događaj sa Anom ulio je majci nadu. Ana je bila žena koja se molila i nikada nije odustajala od molitve. Majka se molila. Molila se 13 godina. I otac se molio sa njom. „Bože, daj nam drugo dete“, molili su se.

A onda je jednog dana majka primetila da je nešto drugačije. Bila je trudna! Majka i otac su odmah klekli na molitvu.

„Hvala ti, Bože!“, molili su se.

Nekoliko meseci kasnije, majka je rodila dečaka. Ona i otac su mu dali ime Čelela, što znači „vredan“ na njihovom tonga jeziku.

Ubrzo je majka rodila i drugog dečaka. To dete je dobilo ime Čakondela, što znači „neka bude tako“. Danas je majka možda najsrećnija majka u Zambiji. Ima tri dečaka i oni svi vole Isusa.

„Bog je izvanredno blagoslovio moju porodicu“, kaže majka. „Jednostavno smo morali da budemo strpljivi. Kad od Boga zatražite u veri nešto dobro, On će vam dati i više od onoga što biste mogli poželeti.“

Majka, Merdžori Čisonga (Marjorie Chisonga), predaje ekonomiju domaćinstva i ishranu u srednjoj školi Rusangu, koja se nalazi na zemljištu na kome je američki misionar Vilijam Herison Anderson osnovao prvo adventističko uporište u Severnoj Rodeziji (sada Zambiji) 1905.

Da bi bilo zanimljivije:

- Pronađite Zambiju na karti.
- Gledajte Merdžori na Jutjubu: bit.ly/Ma-Z ili (sa prevodom) na: subotnaskola.org/decje-vesti.
- Preuzmite fotografije na Fejsbuku: bit.ly/fb-mk.
- Preuzmite misionске postove i kratke činjenice iz Južnoafričke indijsko-okeanske divizije: bit.ly/sid-2022.
- Ovo iskustvo ilustruje sledeće delove strateškog plana „Poći ću“ Adventističke crkve: cilj duhovnog rasta br. 5: „Obučiti pojedince i porodice za živote ispunjene duhom“; Merdžorin rad u srednjoj školi Rusangu ilustruje cilj misije br. 4: „Jačati adventističke institucije koje se bore za očuvanje slobode i zdravlja celokupnog čovekovog organizma, i jačanje nade kroz Isusovo delovanje u obnavljanju Božjeg obličja u ljudima.“ Saznajte više o Strateškom planu na stranici IWillGo2020.

Misionски darovi podržavaju Andersonov rad i još uvek pomažu u širenju jevanđelja preko misionara. Hvala vam na misionском daru. 🌍

MISIONSKI ZAPIS

Protivzakonita trgovina rogovima nosoroga je razlog skoro doslovnog izumiranja nosoroga u Zambiji, a krivolov slonova zbog kljova znatno je smanjio njihov broj uprkos svih vladinih mera za odvrćanje od toga.

ZAMBIJA | 16. APRIL

Baka Rut Jereh

Velika i jaka svetlost

Baka se čudno ponašala kada se u petak uveče vratila kući u Mazabukiju, u Zambiji.

Obično je baka stizala kući pevajući. Ali ovog puta je tihim koracima ušla u kuću i otišla pravo u krevet. Dedi nije rekla ni jednu reč. Nije rekla ni jednu reč maloju Sintiji. Legla je i zatvorila oči.

Ali mala Sintija je znala da baka nije spavala. Baka je pomerala ruke i noge. Okrenula se na desnu stranu, a zatim na levu, a zatim opet nazad na desnu stranu. Nešto nije bilo u redu. Baka se sigurno čudno ponašala ovog petka uveče.

Konačno je i mala Sintija otišla u krevet. I deda je otišao u krevet.

Ujutro je baka ispričala dedi i Sintiji zašto se sinoć tako čudno ponašala. Bila je uplašena.

Baka im je rekla da je pila u kafani kad je sunce počelo da zalazi. Čim je nebo postalo

tamno shvatila je da je vreme da se vrati kući.

Pevala je glasno dok je silazila mračnim ulicama prema kući kada se odjednom ispred nje pojavila zaslepljujuća bela svetlost. Ta svetlost nije poticala od nekog automobila ili sa ulične svetiljke. Svetlost je lebdela u vazduhu kao velika svetla lopta.

Baka je zurila u tu svetlost. Nije znala odakle je svetlost došla ni kuda bi mogla da ode. Pesa koju je pevala zastala je u grlu. Zatim je jarka i velika svetlost nestala. Drhteći od glave do pete, baka je polako hodala ostatkom puta do kuće.

Mala Sintija je bila zapanjena kad je čula o velikoj i jakoj svetlosti. Deda je takođe bio zapanjen.

„Bolje prestani da piješ“, rekao je. „To bi mogao biti Bog koji ti se obraća.“

Mala Sintija se pitala da li je deda u pravu. Da li je to Bog pokušavao da kaže nešto baki?

Mala Sintija je još razmišljala o Bogu kad je začula kucanje. Baka je otvorila vrata. Ispred je stajala žena u svetlo plavoj haljini sa belim vunenim šeširom.

„Subotni blagoslov“, rekla je žena. „Želela bih da vas pozovem u crkvu.“

Baku nije trebalo pozivati dva puta. Još uvek uplašena zbog jake svetlosti, htela je da ide u crkvu; i mala Sintija je htela u crkvu. Deda je takođe želeo da ide u crkvu.

Porodica je prisustvovala subotnom bogoslužju u jednoj osnovnoj školi. Bio je to poseban subotni program organizovan naročito za prijatelje.

Te noći, pre spavanja, mala Sintija je čula kako se baka po prvi put moli: „Dragi Bože, ne živim dobrim životom“, rekla je. „Pomozi mi da prestanem da pijem“. Sledeće večeri, baka se molila istom molitvom. Svake večeri u toku dve sedmice, mala Sintija je slušala kako se baka moli Bogu za pomoć. Sintija se pitala šta će se sledeće dogoditi.

Jednog jutra, baka je ustala sa velikim osmehom na licu. Mala Sintija je znala da Bog mora da je uslišio bakine molitve. Bila je u pravu. Baka više nikada nije pila. Takođe je predala svoje srce Isusu. Svi susedi su bili iznenađeni kada su to videli. Baka više nije pila. „Kako ste uspeli da prestanete da pijete?“, pitao je jedan od njih. „Recite nam nešto o tajnom leku koji ste dobili od vrača“, rekao je drugi.

Baka je svima radosno rekla da je nijedan vrač nije izlečio. Veliki nebeski Bog joj je pomogao da prestane da pije. „Lek koji sam koristila bila je molitva“, rekla je.

Baka nije prestajala da se moli. Mala Sintija ju je čula kako se moli za dedu i

Da bi bilo zanimljivije:

- Pronađite na karti mesto Mazabuku u Zambiji.
- Podstaknite decu da budu misionari poput bake i mole se za druge da upoznaju Isusa.
- Znajte da baka nosi plavo-belu odeću samarićanki iz njene crkve, istu odeću kao i žena koja ju je prva pozvala u crkvu.
- Sintija je pseudonim.
- Gledajte baku Rut Jereh na Jutjubu: bit.ly/Ruth-Z ili (sa prevodom) na: subotnaskola.org/decje-vesti..
- Preuzmite fotografije na Fejsbuku: bit.ly/fb-mk.
- Preuzmite misionijske postove i kratke činjenice iz Južnoafričke indijsko-okeanske divizije: bit.ly/sid-2022.
- Ovo iskustvo ilustruje sledeće delove strateškog plana „Poći ću“ Adventističke crkve: cilj duhovnog rasta br. 5: „Obučiti pojedince i porodice za živote ispunjene duhom.“ Saznajte više o Strateškom planu na stranici IWillGo2020.

deda je predao svoje srce Isusu. Baka se molila za njeno 14 dece i mnogo unučadi, uključujući i malu Sintiju. Mnogi od njih predali su svoja srca Isusu. Baka je pravi misionar jer dovodi ljude Bogu moleći se za njih.

Mala Sintija je srećna zbog onog petka uveče kad je baka došla kući čudno se ponašajući. To je bila noć u kojoj je Bog počeo da pretvara baku u misionarku. 🌍

NAMIBIJA | 23. APRIL

Melisa i Dajana

Majka spava

Kad je palo veče, Marija je rekla uplakanim bliznakinjama da otvore kuhinjske prozore i stave malo hrane na sto u svom domu u Namibiji.

„Vaša majka nije daleko od vas“, rekla im je Marija. „Pripremajte hranu svake večeri i ostavljajte je u kuhinji da majka može da dođe i jede.“

Bio je to veoma tužan dan. Majka je umrla. Marija je bila porodična prijateljica koja je vodila brigu o bliznakinjama sve dok im iz Zimbabvea ne stigne tetka.

Melisi i Dajani se svidela ideja o stavljanju jela, obično čorbe i povrća sa kukuruznom kašom, na sto. Onda su mogle mirno da spavaju znajući da majka može da dođe i poseti ih sa neba.

Ali te noći nisu ostavile hranu na stolu. Bile su suviše umorne i tužne da učine bilo šta osim da se popnu u krevet i plaču dok se ne uspavaju.

Rano sledećeg jutra, Marija je probudila bliznakinje. „Vaša majka je bila ovde!“,

rekla im je. „Razgovarala je sa mnom i pitala da li se dobro brinem o vama.“

Bliznakinje su se nasmejale od uzbuđenja.

„Zaista, Marija?“, rekla je Melisa.

„Mama je, dakle, sa nama?“, rekla je Dajana.

Kad im je kasnije tog dana stigla tetka iz Zimbabvea, bila je zapanjena kad je čula da je Marija rekla bliznakinjama da postave hranu za majku i da je tvrdila da je videla majku.

Izgrdila je Mariju.

„Zašto učite devojčice ovim sujevnim glupostima?“, upitala je.

Zatim je pozvala Melisu i Dajanu na ozbiljan razgovor o tome šta se dešava posle smrti.

„Znam da ste je veoma volele i da vam nedostaje majka“, rekla im je tetka. „Vaša majka vas je takođe mnogo volela. Ali neće doći da jede bilo šta dok spavate noću. Ona

takođe spava i spavaće dok Isus ponovo ne dođe.“

Otvarajući svoju Bibliju, tetka je pokazala devojkicama da Biblija uči kako „mrtvi ne znaju ništa“ (Propovednik 9,5) i „ne hvale Boga“ (Psalam 115,17). Oni koji su mrtvi „spavaju“, čekajući da se Isus vrati na zemlju na oblacima sa velikom slavom (Matej 24,30.31). Kad Isus dođe, rekla im je tetka, probudiće usnule mrtve, i zatim „ćemo uvek biti sa Gospodom“ (1. Solunjanima 4,16.17).

Melisa i Dajana su nedeljom odlazile u crkvu sa majkom. Ali nisu nikada čule da mrtvi spavaju, i željno su slušale tetku.

„Isus zna koliko ste tužne“, rekla im je tetka. „I On je tužan. Smrt je tužna stvar. Ali Isus obećava da će biti sa nama danas a i svakog dana. On obećava da nas nikada neće ostaviti ili nas napustiti“ (Jevrejima 13,5).

Melisi i Dajani su se dopale te reči. Verovali su tetki. Odlučile su da nikada više ne stavljaju noću hranu na sto. Majka im te noći nije došla u posetu - niti bilo koje druge noći. Spavala je u grobu, čekajući da je Isus probudi.

Melisa i Dajana su odlučile da budu spremne za susret sa Isusom kada On bude došao. Počele su da idu sa tetkom u

Da bi bilo zanimljivije:

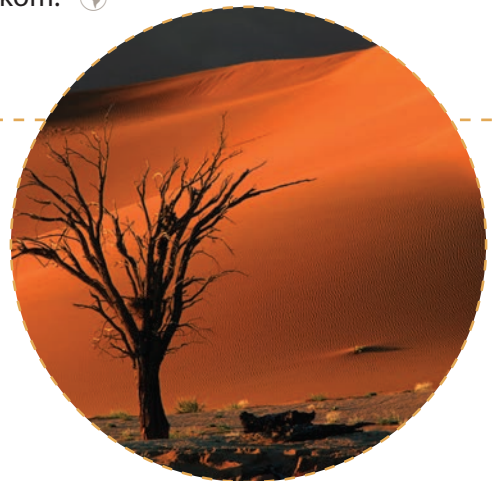
- Pronađite Namibiju i Zimbabve na karti.
- Znajte da je Marija pseudonim.
- Preuzmite fotografije na Fejsbuku: bit.ly/fb-mk.
- Preuzmite misionske postove i kratke činjenice iz Južnoafričke indijsko-okeanske divizije: bit.ly/sid-2022.
- Ovo iskustvo ilustruje sledeće delove strateškog plana „Poći ću“ Adventističke crkve: cilj duhovnog rasta br. 5: „Obučiti pojedince i porodice za živote ispunjene duhom“; i cilj duhovnog rasta br. 7: „Da se pomogne mladima da stave Boga na prvo mesto i da u svojim životima odražavaju biblijski pogled na svet.“ Za više obaveštenja pogledajte veb-stranicu: IWillGo2020.org.

Adventističku crkvu i predale su svoja srca Isusu. Danas je Melisa udata za adventističkog pastora, a Dajana služi kao đakonica u svojoj crkvi. One željno iščekuju taj divan dan kada će se Isus pojaviti na oblacima slave i kada će se sresti sa svojom majkom. 🌍

ČUDESNA
ZEMLJA

Pustinja Namib se proteže duž cele namibijske obale a veruje se da je to najstarija pustinja na zemaljskoj kugli. A što je još važnije - peščane dine koje se nalaze ovde najviše su na svetu - najviša među njima je visoka oko 388 metara.

MOZAMBIK | 30. APRIL

Zaključano!

Otilija

Otilija mnogo voli svog oca. Ali nije sigurna da li i on voli nju. Jedne subote devojka se vratila kući iz crkve i pronašla svu svoju odeću izbačenu ispred kuće. Kad je pokušala da otvori ulazna vrata, videla je da su zaključana. Otac je ponovo zaključao kuću da ne može da uđe.

Nevolje su počele kad je Otilija otišla da živi sa svojom starijom sestrom u drugom gradu. U tom gradu Otilija se u školi sprijateljila sa adventističkom decom i oni su joj rekli za Subotu. Ona je počela da odlazi sa njima u Adventističku crkvu. Nakon nekog vremena odlučila je da preda svoje srce Isusu i da se krsti.

Otac je bio ljut kada je saznao da se pridružila Adventističkoj crkvi, jer je bio pastor druge crkve. „Zabranjujem ti da budeš adventistkinja!“, viknuo je preko telefona.

Rekao je Otilijinoj sestri da je spreči da ide subotom u crkvu.

Otilijina sestra nije želela da bude u svađi sa ocem, pa je poslala Otiliju kući da živi sa ocem.

Prvog subotnog jutra kad je bila kod kuće, otac je zaključao vrata tako da nije mogla da izađe iz kuće. „Nećeš otići u crkvu“, rekao je. Otilija je ceo dan bila zaključana u kući.

Ali sledeće subote, otac je zbog posla morao da izađe, tako da je Otilija napustila kuću i otišla u crkvu. Kad se vratila kući, otkrila je da je otac zaključao vrata. Odbio je da joj da ručak i večeru. Otilija je čekala dok nije zaspao te noći, a zatim joj je mlađa sestra otvorila vrata i pustila je unutra.

Otac je pokušao da smisli sve što može da spreči Otiliju da ode u crkvu. Zapretio joj je da će je izbaciti iz kuće. Bacio joj je odeću u dvorište i zaključao vrata. Tukao ju je.

Otilija je bila tužna što je otac bio toliko ljut, ali mu nikada nije uzvratila. Setila se da Isus nije ogovarao kad su se Njegovi nepri-

jatelji ljutili na Njega. Setila se da se Isus molio za ljude koji su Ga ubili. Dok su Isusa razapinjali na krst, On se molio: „Oče, oprostimo im, jer ne znaju šta čine“ (Luka 23,34).

Zato se Otilija, kad se otac ljutio, tiho molila: „Oče, oprostimo mu jer ne zna šta radi.“

Jednog dana, otac je prestao da se ljuti. Prestao je da zaključava vrata. Prestao je da joj izbacuje odeću. Prestao je da je tuče. Ali još uvek nije bio srećan.

Otilija se moli za njega. Nada se da će odrasti kako bi pomogla drugoj deci koja imaju problema sa svojim roditeljima. Želi da svaka devojčica i dečak znaju njen omiljeni biblijski stih, u kome je Isus rekao: „U svetu ćete imati nevolju; ali ne bojte se, jer ja nadvladam svet“ (Jovan 16,33).

Otilija je dobre volje. Srećna je jer zna da je Isus nadvladao sve nevolje u svetu i jednog dana će se uskoro vratiti da je povede u Svoj dom. Ona zna da Isus nikada pred njom neće zaključati kuću, ili joj izbaciti odeću u dvorište. Ona mnogo voli Isusa i sigurna je da i On nju voli. 🌍

Hvala vam na daru Trinaeste subote pre tri godine koji je pomogao da se obezbedi dom za decu bez roditelja u Otilijinom rodnom gradu, Nampula. Sirotište je za decu čiji su roditelji umrli od HIV- a.

Da bi bilo zanimljivije:

- Pronađite Nampulu, u Mozambiku, na karti.
- Gledajte Otiliju na Jutjubu: bit.ly/Otilia-1 ili (sa prevodom) na: subotnaskola.org/decje-vesti.
- Preuzmite fotografije na Fejsbuku: bit.ly/fb-mq.
- Preuzmite misijske postove i kratke činjenice iz Južnoafričke indijsko-okeanske divizije: bit.ly/sid-2022.
- Ovo iskustvo ilustruje sledeće delove strateškog plana „Poći ću“ Adventističke crkve: cilj duhovnog rasta br. 5: „Obučiti pojedince i porodice za živote ispunjene duhom“, a novo sirotište ilustruje cilj br. 4: „Jačati adventističke institucije koje se bore za očuvanje slobode i zdravlja celokupnog čovekovog organizma, i jačanje nade kroz Isusovo delovanje u obnavljanju Božjeg oblića u ljudima.“ Saznajte više o Strateškom planu na stranici IWillGo2020.org.

Adventistička poruka ušla je u Mozambik 1931. godine kada su se dva učenika, iz Misionijske škole Malamulo u Malaviju, vratili svojim kućama u portugalskoj istočnoj Africi. Obojica su vršila evangelizaciju i uskoro su poučavali 555 ljudi na časovima proučavanja Biblije. O. U. Gidings i Maks Vebster posetili su Mozambik, a 1933. Vebster je poslat u okrug Zambezi u Mozambiku radi uspostavljanja misija. Godine 1935, uz dozvolu generalnog guvernera, on je osnovao misiju, nazvavši je Munguluni, što znači „svetlost“.

JUŽNOAFRIČKA REPUBLIKA | 7. MAJ

Gideon Rejneke

Verni deda i baba

Ovo je životna priča porodice koja je odlučila da svetkuje Subotu u Južnoafričkoj Republici ne znajući za Adventističku crkvu.

U vreme 1920-tih godina, kad bi uveče već bilo suviše mračno za rad u polju kukuruza, porodica Reineke se okupljala oko velikog kuhinjskog stola u svojoj maloj seoskoj kući u Južnoafričkoj Republici.

Otac, majka i njihovih sedmoro dečaka i četiri devojčice jeli su sličnu domaću hranu svake večeri: glavni deo sastojao se od kukuruzne kaše a dodatni od nešto malo krompira, bundeve i mesa. Nakon obroka, deca bi spremila posuđe sa stola a otac bi otvorao Bibliju na holandskom jeziku za porodično bogoslužjenje.

Veća deca su pažljivo slušala sedeći oko stola na svojim drvenim stolicama, dok su se manji popeli u krilo svojih roditelja. Znali su da će, kad otac bude završio čitanje Biblije, zajedno otepevati pesmu i da će se otac pomoliti.

Ove večeri, otac je otvorio svoju Bibliju i pročitao: „Sećaj se dana od odmora da ga svetkuješ. Šest dana radi, i svršuj sve poslove svoje. A sedmi je dan odmor Gospodu Bogu tvojemu; tada nemoj raditi nijednoga posla“ (2. Mojsijeva 20,8–10).

Otac je ponekad postavljao pitanja deci koja su im pomagala da ostanu budni, ali ovom prilikom on je imao pitanje na koje je tražio odgovor. „Slušajte“, rekao je zbunjeno. „Ovde piše šest dana radi i u sedmi se odmaraj.“

Misao o odmoru sedmog dana bila mu je nova. On i porodica su uvek posmatrali prvi dan, nedelju, kao dan za odmor. Ali Biblija je govorila drugačije.

Otac je stavio belešku u Bibliju. Pored reči: „Šest dana radi“, zapisao je: „Vreme za oranje“. Pored reči: „U sedmi dan se odmaraj“, napisao je: „Vreme za odmor.“ Stvar je bila jasna. Od sada će on i porodica raditi od nedelje do petka, a odmaraće se sedmog dana, u subotu.

Od te sedmice porodica je počela da drži Subotu kako su pročitali iz Biblije. Svake subote prestajali su da oru i nisu se bavili nikakvim uobičajenim poslovima.

Porodice na susednim farmama primetile su promenu, tako da su uskoro tri porodice svakog sedmog dana svetkovale Subotu.

Prolazilo je vreme i jedan adventistički literarni evanđelista svratio je do njihove farme i prodao ocu knjigu pod naslovom *Božji zavet sa čovekom*. Preko te knjige otac i majka su po prvi put saznali za Crkvu Adventista sedmog dana. Razumeli su da i drugi ljudi svetkuju sedmi dan Subotu.

Niko ne zna da li su se otac i majka pridružili Adventističkoj crkvi, ali četvoro od jedanaestoro dece su postali adventisti. Jedan od njihovih unuka je Gideon, pastor koji pomaže u vođenju misije na jugu Južnoafričke indijsko-okeanske divizije, divizije koja će dobiti dar Trinaeste subote u ovom tromesečju. Gideon, koji je izvršni sekretar te divizije, veoma je srećan što su mu deda i baka čitali Bibliju i poslušali je pre 100 godina. Bog je takođe srećan kad čitamo i poštujemo ono što kaže Biblija. 🌍

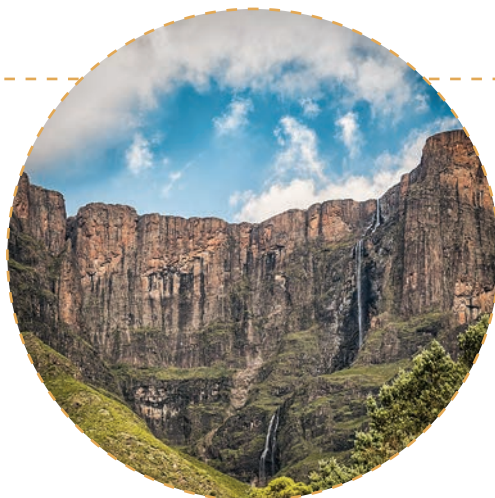
Da bi bilo zanimljivije:

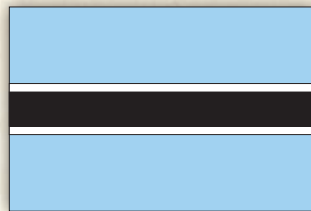
- Pronađite Južnoafričku Republiku na karti. Prikažite deci 14 zemalja u Južnoafričkoj indijsko-okeanskoj diviziji: Angolu, Bocvanu, Malavi, Mozambik, Sao Tome i Prinsipe, Južnoafričku Republiku, Zambiju, Zimbabve i sedam ostrvskih država u Indijskom okeanu, uključujući Komore, Madagaskar, Mauricijus, Majote, Reunion, Rodrigez i Sejšele.
- Preuzmite fotografije na Fejsbuku: bit.ly/fb-mk.
- Preuzmite misionerske postove i kratke činjenice iz Južnoafričke indijsko-okeanske divizije: bit.ly/sid-2022.
- Ovo iskustvo ilustruje sledeće delove strateškog plana „Poći ću“ Adventističke crkve: cilj duhovnog rasta br. 5: „Obučiti pojedince i porodice za živote ispunjene duhom.“ Saznajte više o Strateškom planu na stranici [IWillGo2020.org](https://www.IWillGo2020.org).

ČUDESNA ZEMLJA

Vodopad Tugela, drugi po veličini vodopad na svetu, posle Anđeoskih vodopada u Venecueli, nalazi se u Nacionalnom Parku Rojal Natan u južnoafričkoj provinciji Kva Zulu-Natal. Vodopad Tugela se sastoji se od pet slobodnih skokovitih vodopada ukupne visine od 983 metara.

BOCVANA | 14. MAJ

Molitva za školu

Gorata

Rođena sam u adventističkoj porodici u afričkoj zemlji Bocvani.

Moj otac je bio starešina crkve, ali moja majka nije odlazila na bogoslužnja. Nije verovala u Boga; tako da sam redovno odlazila u crkvu sa ocem, dvojicom starije braće i starijom sestrom.

Dok sam pohađala treći razred, moj otac je napustio posao u bocvanskoj železnici i odlučio da postane političar. I on je prestao da posećuje crkvu - a to je značilo da smo svi prestali da idemo u crkvu.

Nakon nekog vremena, majka je počela da shvata da je život bez Boga besmislen i htela je da ide u crkvu. Neki hrišćani su došli u našu kuću nudeći knjige na prodaju, i majka nas je u nedelju odvela u njihovu crkvu.

Tokom raspusta pre mog osmog razreda, literarni evanđelistički sa adventističkim knjigama se pojavio na našim vratima sa knjigama za prodaju. Majka je bila zainteresovana i kupila je tri knjige od Elen Vajt. Posetilac nas je pozvao da u subotu poseti-

mo njegovu crkvu i mi smo otišli. Uskoro je majka krštena.

Tada sam već pohađala osmi razred i razmišljala o srednjoj školi. Majka je počela da se moli i posti jer je htela idem na Akademiju Istern Gejt, adventističku školu sa internatom u Frensisstaunu, otprilike dva i po sata vožnje od naše kuće. Ali otac je to odbio. Rekao je da nema novac za plaćanje školarine.

Majka nije gubila nadu i nastavila je da se moli. I ja sam se molila sa njom. Ona bi me probudila rano ujutru i molile smo se zajedno. Takođe smo se molile i tokom večernjeg bogoslužnja.

Međutim, moj otac se nije predomislio. Počela sam deveti razred u jednoj državnoj školi sa internatom u drugom gradu. Boravak u toj školi padao mi je teško. Neki učenici su pili alkohol i drogirali se. Nastavnike izgleda nije bilo briga da li smo uradili domaće zadatke.

Nakon dve godine u toj školi više nisam mogla da izdržim. Molila sam oca da mi dozvoli da idem u adventističku školu.

„Ne“, rekao je.

Te noći sam plakala i molila se. Tražila sam od Gospoda da mi pomogne jer sam zaista želela da idem na Akademiju Istern Gejt. „Molim Te, pomози mi da idem u adventističku školu ako je to Tvoja volja“, molila sam se.

Sutradan sam razgovarala sa majkom. Otvorila je Bibliju i čitala mi Psalam 30,5, koji kaže: „Večerom dolazi plač, a jutrom radost.“

Taj stih mi je dao nadu. Molila sam se. Dva meseca kasnije, kad mi se završavao raspust, ponovo sam pitala oca da li mogu da pohađam adventističku školu.

Otac je na trenutak ćutao. Pitala sam se šta će reći.

„Dobro“, rekao je. „Možeš da ideš.“

Zahvalila sam Gospodu! Iz ovog iskustva sam naučila da nas Gospod uvek sluša. Sve se dešava prema Njegovom planu kada imamo veru i pokoravamo Mu se. Sada se cela moja porodica pridružila Adventističkoj crkvi, osim mog oca. Molim vas, molite se za njega, za nas i za školu. 🌍

Akademija Istern Gejt deli kampus sa istoimenom osnovnom školom, koja je otvorena 2017. uz pomoć prikupljenih darova Trinaeste subote 2015. Hvala vam na vašim misionkim darovima koji podržavaju škole širom sveta.

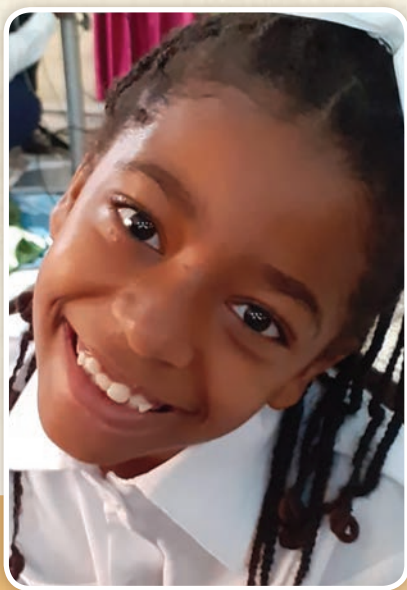
Da bi bilo zanimljivije:

- Pronađite Bocvanu na karti.
- Zamolite devojkę da pročita ovo iskustvo u prvom licu.
- Znajte da ime Gorata znači „voleti“.
- Gledajte Goratu na Jutjubu na: bit.ly/Gorata ili (sa prevodom) na: subotnaskola.org/decje-vesti..
- Preuzmite fotografije na Fejsbuku: bit.ly/fb-mk.
- Preuzmite misionске postove i kratke činjenice iz Južnoafričke indijsko-okeanske divizije: bit.ly/sid-2022.
- Download Mission Posts and Fast Facts from the Southern Africa-Indian Ocean Division: bit.ly/sid-2022.
- Ovo iskustvo ilustruje sledeće delove strateškog plana „Poći ću“ Adventističke crkve: cilj duhovnog rasta br. 5: „Obučiti pojedince i porodice za živote ispunjene duhom“, a Akademija Istern Gejt i Osnovna škola Istern Gejt ilustruju cilj br. 4: „Jačati adventističke institucije koje se bore za očuvanje slobode i zdravlja celokupnog čovekovog organizma, i jačanje nade kroz Isusovo delovanje u obnavljanju Božjeg obličja u ljudima.“ Saznajte više o Strateškom planu na stranici IWillGo2020.org.

MISSIONSKI ZAPIS

Godine 1921, V. H. Anderson je u razgovoru sa kraljicom majkom, Gagoangvom, regentkinjom tada šesnaestogodišnjeg poglavice Batoena II, izdejstvovao dozvolu za otvaranje bolnice u Kanieu, u Bocvani, uz razumevanje da neće biti propovedanja. Rad dr A. H. Krečmera u novoj bolnici razbio je predrasude tako da je 1922. J. R. Kempbelu bilo dozvoljeno da u Kanieu održava sastanke. Godine 1927, H. Vokeru je dozvoljeno da ovde obavlja redovne poslove misije, isto kao i u Maujani, selu 50 kilometara udaljenom od mesta u kome je nekada radio Dejvid Livingston.

ANGOLA | 21. MAJ

Aleksandra

Novo prijateljstvo

Više od svega Aleksandra je htela da ode do Abigejline kuće. Abigejl je pozvala druge devojčice iz svoje škole da za vikend dođu kod nje. Otišle su u subotu zajedno u crkvu i učestvovala u nedelju na nastavi poletaraca. Aleksandra nije imala mnogo prijatelja, a želela je da se sprijatelji sa Abigejl. Ali nikom ništa nije htela da kaže o tome.

Sve do jednog dana.

Tada je Abigejl za svoj šesti rođendan priredila veliku zabavu, a pozvala je prijatelje da se u njenoj kući celog dana časte rođendanskom tortom i igraju rođendanskih igara. Kad je Aleksandra čula za tu zabavu, poverila se majci da bi stvarno želela da je jednog dana Abigejl pozove kod sebe. Htela je da joj Abigejl bude drugarica.

Sutradan dok je majka razgovarala sa drugim majkama u školi i čekala da se završe Aleksandrini časovi, ugledala je Abigejlinu majku. „Moja ćerka bi zaista želela da poseti vaš dom jednog dana“,

rekla joj je. „Ona želi da bude Abigejlina drugarica.“

„Nema problema!“, odgovorila je na to Abigejlina majka.

Dve majke su se dogovorile kog će vikenda Aleksandra moći da ih poseti.

Aleksandra je bila oduševljena što provodi ceo vikend sa Abigejl. U subotu su dve devojčice otišle zajedno u crkvu i Abigejl je Aleksandri predstavila svog prijatelja Isusa. U nedelju su zajedno otišle na sastanak poletaraca i tu je Aleksandra saznala još više o Isusu.

„Da li su ti se svideli poletarci?“, Abigejlina majka je upitala malo kasnije.

„Da!“, uzvignula je Aleksandra.

„Da li bi želela da opet ideš na sastanak poletaraca?“, upitala je Abigejlina majka.

„Da!“, oduševljeno je odgovorila Aleksandra.

U nedelju uveče majka i otac su došli po Aleksandru da je odvedu kući. Ona im je

uspjut pričala o crkvi, novoj drugarici, poletarcima i Isusu.

Pred kraj školske godine, Aleksanrina baka se razbolela, pa je majka upitala Abigejlinu majku da li bi Aleksandra mogla da ostane kod njih dok baki ne bude bolje. Abigejlina majka se složila i Aleksandra se preselila kod Abigejl.

Kad je počeo raspust, Aleksandra je zamolila da posećuje Abigejl svakog vikenda. Abigejlina majka je rekla da je Aleksandra uvek dobrodošla. Majka je bila zadovoljna, ali je imala jednu molbu. Htela je da vidi ono što Abigejl radi u crkvi i sa poletarcima. „Možda bismo mogli da provedemo subotu svi zajedno“, rekla je.

Abigejlinoj majci se dopao taj predlog. „Ja znam kako izgleda savršena subota“, rekla je. Ona je pozvala majku i oca da dođu u crkvu da gledaju Aleksandrino uvođenje u klub poletaraca. Bila je to divna subota. Aleksandra je bila naročito srećna. Ne samo što se pridružila poletarcima, već je uspela i da provede naročito vreme sa svojim najboljim prijateljima na celom svetu: majkom, ocem, Abigejl i Isusom. 🌍

Deo darova Trinaeste subote ovog tromesečja pomoći će pri otvaranju adventističke škole u Aleksandrinom rodnom gradu Luandi, u Angoli, tako da i druga deca mogu da saznaju o njenom najbo-

Da bi bilo zanimljivije:

- Pronađite Aleksandrin rodni grad Luandu, u Angoli, na karti.
- Preuzmite fotografije na Fejsbuku: bit.ly/fb-mk.
- Preuzmite misionske postove i kratke činjenice iz Južnoafričke indijsko-okeanske divizije: bit.ly/sid-2022.
- Ovo iskustvo ilustruje sledeće delove strateškog plana „Poći ću“ Adventističke crkve: cilj duhovnog rasta br. 5: „Obučiti pojedince i porodice za živote ispunjene duhom“; cilj duhovnog rasta br. 6: „Kod dece i mladih povećati razumevanje, prihvatanje i učestvovanje“; cilj duhovnog rasta br. 7: „Da se pomogne mladima da stave Boga na prvo mesto i da u svojim životima odražavaju biblijski pogled na svet.“ Projekat otvaranja škole u Luandi ilustruje misionski cilj br. 4: „Jačati adventističke institucije koje se bore za očuvanje slobode i zdravlja celokupnog čovekovog organizma, i jačanje nade kroz Isusovo delovanje u obnavljanju Božjeg obličja u ljudima.“ Saznajte više o Strateškom planu na stranici [IWillGo2020.org](https://www.IWillGo2020.org).

Ijem prijatelju, Isusu. Zahvaljujemo vam što planirate velikodušni dar.

MISIONSKI
ZAPIS

Prvi adventista sedmog dana stigao je u Angolu 1922. godine. Bio je to V. H. Anderson koji je posećivao i druge delove Afrike istražujući mogućnosti uspostavljanja misionskog rada u tim zemljama. Sledeće godine T. M. Frenč i Dž. D. Bejker, nakon što su mesec dana putovali po Angoli, izabrali su lokaciju u okrugu Lepi, na centralnom platou, a 1924. osnovano je sedište Južnoatlantskih ujedinjenih misija. Godine 1928, organizovana je Angolska misija. Anderson je služio kao predsednik od 1924. do 1933. godine.

ANGOLA | 28. MAJ

Jurema Matoš

Srećna zbog pčelinjeg uboda

Jurema nije volela da ide u crkvu, ali njena majka jeste. Majka je toliko volela da ide u crkvu da je uvek išla u crkvu sredom, petkom i subotom. Išla je sredom na molitveni sastanak. Išla je petkom na bogoslužnje posle zalaska sunca. Išla je subotom u Subotnu školu i na propoved. Posle ručka kod kuće, vraćala se u crkvu na popodnevni program.

I vodila je sa sobom devetogodišnju Juremu.

Jurema je iskazala svoje nezadovoljstvo zbog toga što ide u crkvu. Svaki put kad bi je majka povela, ona bi se namrštila, oči bi joj se stisnule od besa i ona bi ljutito odgovarala majci.

Jedne srede uveče, majka i Jurema su izašle iz kuće da odu na molitveni sastanak. Jurema se jako namrštila, oči su joj se snisnule od besa i ljutito je razgovarala sa majkom dok su prelazile preko dvorišta.

Zaustavio ih je komšija.

„Vaša devojčica ne želi da ide u crkvu“, rekao je.

Majka je bila postićena i nije znala šta da mu kaže. Nakon što je komšija otišao, majka se okrenula prema Juremi i, gledajući je pravo u oči, rekla joj: „Čak i naš komšija zna da ne želiš da ideš u crkvu. Misliš li da je to dobro? Šta ti u stvari hoćeš?“ Majka je grdila Jurema sve do crkve. Juremino mrštenje postajalo je sve izrazitije. Rešila je da više nikada neće ponovo ići u crkvu sa majkom.

Sledeći put kad se majka spremila da ide u crkvu, Jurema je najavila da će ona ići sa starijom sestrom. Majka se složila.

Jednog subotnog popodneva, posle ručka, njena starija sestra i majka su otišle na program izviđača u crkvi. Jurema je odlučila da ostane sama kod kuće i da čita knjigu. Otvarajući knjigu osetila je da ju je nešto ubolo za vrat. Zanimarila je taj ubod i smestila se na krevet da čita. Nakon nekoliko minuta, bilo joj je teško da diše, pa je sela.

Dok je tako sedela, mala žuta pčela pala joj je u krilo.

Jurema se nadala da će joj biti lakše da diše sedeći. Ali nije bilo. Počelo je da joj se vrti u glavi i uplašila se. Teško dišući, otrčala je u komšijsku kuću. „Ubola me je pčela i ne mogu da dišem!“, plakala je. „Molim vas, pozovite majku!“

Majka je ubrzo stigla i odmah je dala Juremi neki lek. Kad je devojčica mogla normalno da diše, majka ju je izvela u šetnju.

„Pogledaj šta može da se dogodi kad izostavimo crkvu?“, rekla joj je. „Da li još uvek želiš da nastaviš sa ovakvim ponašanjem?“

Od tog dana Jurema je voljno sa majkom odlazila u crkva. Nije želela da je pčela ponovo ubode!

Ali kada je Jurema prestala da se ljuti, primetila je da je crkva zapravo mesto na kome može biti srećna. Stekla je prijatelje, a uživala je i u pevanju i slušanju propovedi. Počela je da voli Isusa.

Danas je Jurema zahvalna na pčelinjem ubodu. Rekla je da ju je ubod pčele podstakao da prestane da se ljuti. Pčelinji ubod ju je naveo da zaključi da je crkva srećno mesto. Ubod pčele ju je upoznao sa njenim najboljim Prijateljem, Isusom. 🌍

Da bi bilo zanimljivije:

- Pronađite Angolu na karti.
- Jurema kaže: Ne znam gde se trenutno nalazite, ali garantujem vam jedno: Bog neće odustati od vas. Ako je bol jedini način da vas On dovede Sebi, dozvoliće i to. Ali ako više volite drugi način, možete već danas prihvatiti Njegov ljubav.“
- Preuzmite fotografije na Fejsbuku: bit.ly/fb-mk.
- Preuzmite misionske postove i kratke činjenice iz Južnoafričke indijsko-okeanske divizije: bit.ly/sid-2022.
- Ovo iskustvo ilustruje sledeće delove strateškog plana „Poći ću“ Adventističke crkve: cilj duhovnog rasta br. 5: „Obučiti pojedince i porodice za živote ispunjene duhom“; projekat za dar Trinaeste subote - otvaranja škole u Jureminom rodnom gradu Luandi, ilustruje misijski cilj br. 4: „Jačati adventističke institucije koje se bore za očuvanje slobode i zdravlja celokupnog čovekovog organizma, i jačanje nade kroz Isusovo delovanje u obnavljanju Božjeg oblića u ljudima.“ Saznajte više o Strateškom planu na stranici IWillGo2020.org.

Angola je možda mesto odakle potiče frizura sa dredovima. Žene iz plemena Mvila prvo pokrivaju kosu mešavinom izdrobljene kore drveta, ulja, maslaca, osušenog kraljleg izmeta i bilja, a zatim je pletu u veliki broj dredova, u zavisnosti od životnog uzrasta. Dredovi se zatim često boje crvenom bojom pomoću kamenog praha.

ANGOLA | 4. JUN

Hleb za smeće

Marija

Adna je bila mrzovoljna žena. Živela je u Luandi, u Angoli, i veoma je volela da se svađa. Naročito je uživala u svađama sa svojim susedima.

Međutim, imala je jednu susetku koja je redovno odbijala svađu. Svaki put kad bi Adna videla Mariju, vikala bi na nju; svaki put kad bi je ugledala, pokušavala je da započne svađu. Ali Marija bi se samo nasmešila i radosno je pozdravljala.

„Tako mi je drago što vas vidim danas!“, rekla bi Marija. „Neka vas Bog blagoslovi!“

Adna nije mogla da razume zašto je Marija bila tako srećna. Nije mogla da razume zašto Marija nikada nije vikala niti se svađala. Adna je pokušavala da glasnije viče i da bude još upornija u pokušajima da izazove svađu. Ali činilo se da se Marija samo još više smešila i još radosnije je pozdravljala.

„Drago mi je što vas vidim danas!“, rekla je Marija. „Neka vas Bog blagoslovi na vrlo poseban način!“

Tada je Adni došla misao na um. Često je morala da sakuplja smeće koje bi sa ulice

uletelo u njeno dvorište. I tako je, kad je sledeći put čistila dvorište, uzela kesu sa smećem i stavila je pored Marijinog ulaza. Marija se nije žalila. Nije rekla ni reč. Uzela je kesu sa smećem, odnela ga niz ulicu i bacila u veliki kontejner. Zatim se vratila u svoju kuću, uzela nešto iz kuhinje i stavila pred Adninu kuću.

Kad je Adna otvorila vrata, Marija je rekla: „Drago mi je što vas vidim danas! Ovo je hleb za vas.“ Predala je Adni veknu hleba, koju je sama ispekla, umotanu u plastičnu kesu.

Adna se iznenadila. Ali nije promenila mišljenje. Sledeći put kad je očistila dvorište, ponovo je smestila kesu sa smećem kraj Marijinih ulaznih vrata. Opet je Marija uzela kesu i odnela je do velikog kontejnera za smeće. Zatim je došla kod Adne.

„Drago mi je što vas vidim danas!“, rekla je. „Ovaj hleb je za vas.“

Ovakav postupak se stalno ponavljao. Adna je ostavljala kesu sa smećem kod Marijinih vrata, a Marija joj je donosila hleb.

U subotu ujutru, Marija je izlazila iz svoje kuće u trenutku kad je Adna ostavljala kesu sa smećem kraj njene kapije. Marija je bila

obučena i spremna za odlazak u crkvu. Da li je današnjim smećem bila uznemirena?

Marija je samo jednom pogledala kesu sa smećem i, iako je nosila svoju subotnu odeću, podigla ju je i odnela u veliki kontejner za smeće. Zatim je otišla do Adnine kuće.

„Drago mi je što vas vidim danas!“, rekla je. „Ovaj hleb je za vas.“

Kad se Marija okrenula da ode, Adna je stala nasuprot nje. Imala je suze u očima.

„Hvala ti na hlebu“, rekla je. „Ali sačekaj nas. I mi želimo da idemo u crkvu sa tobom.“

Marija je bila iznenađena.

„Mi?“, upitala je. „Kako to misliš 'mi'?“

„Moja porodica i ja bismo voleli da naučimo da volimo tvog Isusa“, rekla je Adna.

Tako su Adna, njen muž i njihovih četvoro dece postali adventisti. Zašto? Marija nije nikada sa njima podelila nijedan biblijski stih. Ona im nikada nije govorila o Bogu. Samo je svojim životom pokazala Božju ljubav na delu. Poslušala je Isusa i volela svoje neprijatelje. Isus je rekao: „A ja vam kažem: ljubite neprijatelje svoje, blagosiljajte one koji vas kunu, činite dobro onima koji na vas mrze i molite se Bogu za one koji vas gone; da budete sinovi Oca svojega koji je na nebesima“ (Matej 5,44.45).

Danas Adna više nije mrzovoljna. Više ne voli da se svađa. Umesto toga, obično se smeši svojim susedima i radosno kaže: „Drago mi je što vas vidim danas! Neka vas Bog blagoslovi!“ 🌍

Deo dara Trinaeste subote ovog tromesečja pomoći će da se otvori adventistička škola u Luandi, u Angoli, u kojoj će i druga deca moći da saznaju o Isusu.

Da bi bilo zanimljivije:

- Pronađite Angolu na karti.
- Pitajte decu kako mogu da vole svoje neprijatelje, slično Mariji koja je volela Adnu. Mogući odgovori: pomoći neljubaznom drugu iz razreda sa domaćim zadacima; podeliti poslasticu sa bratom ili sestrom nakon svađe; moliti se za nasilnika u školi.
- Recite deci da je Isus isto tako rekao: „A ja vam kažem da se ne branite oda zla, nego ako te ko udari po desnome tvom obrazu, obrni mu i drugi“ (Matej 5,39) i „vi ste so zemlji; ako so obljutavi, čim će se osoliti? Ona već neće biti ni za što, osim da se prospe napolje i da je ljudi pogaze“ (Matej 5,13). Pitajte ih kako se ovi stihovi i oni iz Marijinog iskustva mogu primeniti u svakodnevnom životu.
- Znajte da je Adna pseudonim.
- Preuzmite fotografije na Fejsbuku: bit.ly/fb-mk.
- Preuzmite misionske postove i kratke činjenice iz Južnoafričke indijsko-okeanske divizije: bit.ly/sid-2022.
- Ovo iskustvo ilustruje sledeće delove strateškog plana „Poći ću“ Adventističke crkve: cilj za duhovni rast br. 1: „Oživljavanje koncepta svetske misije i žrtve za misiju kao načina života koji uključuje ne samo pastore, već sve vernike Crkve, mlade i stare, u radosno svedočenje za Hrista i stvaranje učenika“; misionski cilj br. 2: „Jačanje adventističkog uticaja u velikim gradovima ... [i] među nedosegnutim i malo dosegnutim grupama ljudi i nehrišćanskim religijama.“ Projekat dara Trinaeste subote, otvaranje škole u Marijinom rodnom gradu, Luandi, ilustruje misionski cilj br. 4: „Jačati adventističke institucije koje se bore za očuvanje slobode i zdravlja celokupnog čovekovog organizma, i jačanje nade kroz Isusovo delovanje u obnavljanju Božjeg obličja u ljudima.“ Saznajte više o Strateškom planu na stranici IWillGo2020.org.

ANGOLA | 11. JUN

Adelina

Koliko Biblija ima knjiga?

Adelina je prišla majci, u njihovoj kući u Angoli, želeći da joj postavi pitanje.

„Postoji li samo jedna knjiga u Bibliji?“, upitala ju je.

Majka je bila iznenađena. „Na šta misliš?“, rekla je.

„Postoji li samo jedna knjiga u Bibliji?“, bila je uporna Adelina.

„Ne, naravno da ne“, rekla je majka. „Biblija sadrži mnogo knjiga.“

Majka je bila u pravu. Da li znate koliko knjiga ima u Bibliji? Biblija zapravo ima 66 knjiga, počevši od 1. Mojsijeve u Starom zavetu do Otkrivenja u Novom zavetu.

Majka je mogla da pomisli kako je ovim odgovorom pitanje o broju knjiga u Bibliji bilo rešeno. Ali nije bilo. Adelina je imala drugo pitanje.

„Majko“, rekla je, „ima li Biblija samo jedno poglavlje?“

Ovo pitanje je iznenadilo majku čak i više od prvog. Sada je pomislila da se Adelina glupira.

„Kakvo je to glupo pitanje?“, rekla je. „Upravo sam ti rekla da Biblija ima mnogo knjiga. Svaka knjiga ima jedno ili više poglavlja.“

Opet je majka bila u pravu. Biblija sadrži mnogo poglavlja. Da li znate koliko poglavlja ima u Bibliji? Biblija ima 1.189 poglavlja.

Sada je majka stvarno mogla da pomisli kako je stvar rešena. Ali nije bila.

„Mislim da Biblija sadrži samo jednu knjigu sa samo jednim poglavljem“, rekla je Adelina.

Majka nije znala šta da misli. Nije više htela da razgovara o tome, ali je bila primorana da pita.

„Zašto to kažeš?“, pitala je.

„Zato što naš pastor čita iz istog poglavlja iz iste biblijske knjige svake nedelje“, rekla je Adelina.

Adelina je bila u pravu. Činilo se da njihov pastor uvek nedeljom propoveda iz istog poglavlja u Matejevom jevanđelju.

Majka se namrštila. Nije joj se dopadao način na koji je Adelina govorila. Zvučalo je kao da Adelina izražava nepoštovanje prema pastoru. Majka je ispružila ruku i ošamarila Adelinu.

Adelina se nasmešila. Nije bila srećna što ju je majka ošamarila. Šamar ju je boleo. Ali nije bila uznemirena. Shvatila je da je majka bila ljuta jer nije poznavala Boga. Želela je da majka upozna Boga.

Adelina je upoznala Boga odlazeći na evanđeoske sastanke u Uigi, grad u severnoj Angoli. Takođe je imala pitanja o Bibliji nakon slušanja adventističkog propovednika. Propovednik je govorio iz Jevanđelja po Mateju. Ali isto tako je propovedao i iz mnogih drugih biblijskih knjiga. Adelina je volela da sluša događaje iz mnogih poglavlja i knjiga Biblije. Naročito je zavidljivo slušala dok je propovednik govorio o Božjoj ljubavi.

Nakon razgovora sa majkom, Adelina je odlučila da voli Boga svim srcem i da živi samo za Njega. Bila je među 12 ljudi koji su se pridružili Adventističkoj crkvi na evanđeoskim sastancima.

Nakon krštenja, Adelina se suočila sa novim problemima kod kuće. Ali nije bila zabrinuta. Znala je da Bog štiti one koji se uzdaju u Njega. Pronašla je pravog Boga - Boga koji se javlja u svakoj od 66 knjiga i 1.189 poglavlja Biblije.

Deo dara Trinaeste subote ovog tromesečja pomoći će da se otvori adventistička škola u Belizeu, na severu Angole, na područje koje se, poput Adelininog rodnog grada, pokazalo teško dostupnim. 🌐

Da bi bilo zanimljivije:

- Pronađite Angolu na karti.
- Znajte da je Adelina pseudonim. Adventistički propovednik koji je govorio na evanđeoskim sastancima bio je Augusto Munana. Vodio je sastanke u ponekad veoma teškim okolnostima širom Angole.
- Ispitajte decu o njihovom poznavanju Biblije. Pored pitanja o tačnom broju knjiga i poglavlja, zamolite ih da pogode koje je najduže poglavlje (Psalam 119) i najkraće poglavlje (Psalam 117); zanimljivo je da je Psalam 117 takođe i središnje poglavlje Biblije.
- Preuzmite fotografije na Fejsbuku: bit.ly/fb-mk.
- Preuzmite misioske postove i kratke činjenice iz Južnoafričke indijsko-okeanske divizije: bit.ly/sid-2022.
- Ovo iskustvo ilustruje sledeće delove strateškog plana „Poći ću“ Adventističke crkve: misioni cilj br. 2: „Jačanje adventističkog uticaja u velikim gradovima, [i] ... među nedosegnutim i malo dosegnutim grupama ljudi i nehrisćanskim religijama“; cilj duhovnog rasta br. 5: „Obučiti pojedince i porodice za živote ispunjene duhom“; cilj duhovnog rasta br. 6: „Kod dece i mladih povećati razumevanje, prihvatanje i učestvovanje“; cilj duhovnog rasta br. 7: „Da se pomogne mladima da stave Boga na prvo mesto i da u svojim životima odražavaju biblijski pogled na svet.“ Projekat otvaranja crkve i škole u Belizeu ilustruje misioni cilj br. 4: „Jačati adventističke institucije koje se bore za očuvanje slobode i zdravlja celokupnog čovekovog organizma, i jačanje nade kroz Isusovo delovanje u obnavljanju Božjeg obličja u ljudima.“. Saznajte više o Strateškom planu na stranici IWillGo2020.org.

ANGOLA | 18. JUN

Novi čovek

Deda Paulo Domingos

Deda je uživao u piću i pušenju. Baka je veoma mnogo volela dedu, ali nije volela njegovo piće i pušenje. Glasno ga je grdila. Često se molila za njega. Ali činilo se da se ništa ne dešava.

Tada je baka počela da odlazi u drugu crkvu u njihovom selu u Angoli. Deda je nedeljom išao u svoju crkvu, a baka je subotom išla u novu crkvu. Ubrzo se baka pridružila maloj Adventističkoj crkvi i postala đakonica.

Jedne subote, ubrzo pošto je baka postala adventiskinja, upravo dok je slušala propoved u crkvi, začula je dedin glas napolju.

„Bako, izađi!“, pozvao ju je. „Idemo kući!“

Po zvuku njegovog glasa baka je znala da je pio. Bila je tužna i posramljena. Šta je mogla da uradi? Tiho je ustala i sa dedom otišla kući.

Ista se stvar dogodila i sledeće subote. Dok je baka slušala propoved, začula je

dedu kako je poziva pred crkvom: „Bako, izađi! Idemo kući!“ Baka je tiho ustala i otišla sa njim kući.

Ovo je trajalo nekoliko godina.

Na dedino iznenađenje, baka se kod kuće uvek ljubazno ponašala prema njemu. Nikada ga nije grdila kao pre.

Jednog dana, adventistički pastor, čije je propovedi deda stalno prekidao, zakucao je na njihova vrata. Deda je bio iznenađen. Nijedan pastor nije nikada ranije posećio njihovu kuću. Sledeće subote, deda je odlučio da ide sa bakom u crkvu i da lično sasluša pastorovu propoved. Baka je bila tako srećna! Drugi članovi crkve su bili srećni što su videli dedu i pozdravili su ga toplom dobrodošlicom. Posle propovedi, deda je rekao baki: „Imam ideju. Od sada ću ići sa tobom u tvoju crkvu subotom, a ti ćeš ići sa mnom u moju crkvu nedeljom.“

Tako je bilo narednih mesec dana. Tada je adventistički pastor došao u dedinu kuću da ih još jednom poseti. Molio se za svako od dedine desetoro dece. Molio se za svo četvoro unučadi. Molio se za dedu i baku i njihov brak. Deda se začudio. Nijedan pastor nije dva puta posetio njegov dom i molio se za svakog člana njegove porodice. Posle ove posete, deda je odlazio u Adventističku crkvu na molitvene sastanke sredom, na večernje bogoslužjenje petkom, na crkvene službe Subotom. Uvek je dolazio na vreme i ostajao do kraja.

Došao je dan kada su se u crkvi održali evangelizacioni sastanci i deda je odlučio da se krsti. Komšije u njegovom selu Ambriz, u Angoli, bile su zadivljene promenama u dedinom životu. On više nije pio i nije pušio. Umesto toga, uživao je u čitanju Biblije i odlascima u crkvu. Postao je potpuno novi čovek. „Zato ako je ko u Hristu, nova je tvar: staro prođe, gle, sve novo postade.“ (2. Korinćanima 5,17). 🌐

Darovi Trinaeste subote ovog tromesečja pomoći će da se ostvare četiri projekta u Angoli, domovini dede Paula Domingosa. Hvala vam na planiranju velikodušnog dara sledeće subote.

Da bi bilo zanimljivije:

- Pronađite Angolu na karti.
- Preuzmite fotografije na Fejsbuku: bit.ly/fb-mk.
- Preuzmite misijske postove i kratke činjenice iz Južnoafričke indijsko-okeanske divizije: bit.ly/sid-2022.
- Ovo iskustvo ilustruje sledeće delove strateškog plana „Poći ću“ Adventističke crkve: cilj za duhovni rast br. 1: „Oživljavanje koncepta svetske misije i žrtve za misiju kao načina života koji uključuje ne samo pastore, već sve vernike Crkve, mlade i stare, u radosno svedočenje za Hrista i stvaranje učenika“; i cilj duhovnog rasta br. 5: „Obučiti pojedince i porodice za živote ispunjene duhom.“ Za više obaveštenja pogledajte veb-stranicu: IWillGo2020.org.

ČUDESNA
ZEMLJA

Angola je veoma bogata prirodnim bogatstvima i druga je zemlja po veličini po proizvodnji nafte i dijamanata u podsaharskoj Africi.

13. SUBOTA | 25. JUN

Gledanje Isusa

Rikardo Ferreira

Kad je Rikardo iz Angole imao deset godina, doživeo je nesreću prilikom preskakanja ograde. Nije primetio tanku metalnu žicu sa druge strane ograde tako da je nezgodno pao i udario glavom o tlo.

Nakon nesreće, počeo je da gubi vid. U školi je imao problema da vidi ono što je učitelj pisao po tabli, pa je zamolio da sedne u prvi red. Posle nekog vremena nije mogao da vidi ni iz prvog reda. Na kraju ga je učitelj poslao kući, rekavši da škola ne može da poučava slepog dečaka.

Rikardovi roditelji su ga vodili mnogim lekarima, ali niko nije mogao da mu pomogne. Rekli su da više nikada neće videti.

Rikardo je bio veoma tužan. Nije više mogao da igra fudbal, da vozi bicikl ili da igra žmurke sa svojim prijateljima. Kad bi izlazio iz kuće, mogao je da čuje svoje stare saigrače kako ga ismejavaju: „Mali slepac! Mali slepac!“, govorili su.

Ovi dečaci i devojčice su mislili da prave smešnu šalu. Nisu znali da su njihove reči

bile bolne za Rikarda. Osećao je kao da mu je život beznadežno uništen.

Jednoga dana stariji rođak pozvao je Rikarda na izlet sa izviđačima. Taj njegov rođak je bio vođa izviđačkog kluba. Rikardo nije hteo da ide, ali je njegov rođak bio uporan, pa je konačno pristao. Rikardo je bio iznenađen što je mogao da učestvuje u mnogim aktivnostima izviđača. Rođak ga je čak zamolio da mu pomogne. Rikardo se osećao korisnim. Osećao se dobro.

Nešto kasnije, Rikardo je čuo propoved zbog koje je pozeleo da preda svoju srce Isusu. Ali tada su nastali problemi. Na času pripreme krštenika učitelj je zatražio od Rikarda i drugih ljudi koji su hteli da se krste da nauče napamet Deset zapovesti. Ali Rikardo nije mogao da ih čita iz Biblije, ili sa papira koji im je učitelj podelio. Sa tugom je pomislio da neće moći da se krsti. Kod kuće, majka ga je ohrabrila. „Daće Bog i ti ćeš se krstiti“, rekla mu je.

Tokom nedelje starija sestra je naglas čitala Rikardu Deset zapovesti. Čitala ih je više puta kako bi ih dečak zapamtio.

U petak svi koji su hteli da se krste okupili su se u crkvi. „Ko će prvi da nam izrecituje Deset zapovesti?“, upitao je starešina crkve.

Niko se nije dobrovoljno javio pa je Rikardo podigao ruku. Nije mogao da se seti tačnog redosleda, ali je savršeno izrecitovao svih deset. Starešina se začudio i stisnuo mu ruku. Okrećući se drugima upitao je: „Ko će da recituje poput Rikarda?“

Sutradan, u subotu, svi, uključujući i Rikarda, bili su kršteni.

Ubrzo nakon toga, Rikardo je bio pozvan da iznese vesti iz sveta u Subotnoj školi. Kad su neki od vernika crkve to čuli, tražili su od učitelja Subotne škole da se predomisli.

Da bi bilo zanimljivije:

- Pronađite Angolu na karti.
- Porazgovarajte sa decom o ponašanju Rikardovih drugova i pitajte ih kako se treba odnositi prema detetu sa oštećenim vidom. Pitajte ih kako bi se Isus ponašao prema takvom detetu. Ohrabrite decu da pokazuju ljubav i strpljenje prema svima bez obzira na uočene razlike.
- Preuzmite fotografije na Fejsbuku: bit.ly/fb-mk.
- Preuzmite misionijske postove i kratke činjenice iz Južnoafričke indijsko-okeanske divizije: bit.ly/sid-2022.
- Ovo iskustvo ilustruje sledeće komponente strateškog plana Adventističke crkve „Poći ću“: misionijski cilj br. 1: „Oživljavanje koncepta svetske misije i žrtve za misiju kao načina života koji uključuje ne samo pastore, već sve vernike Crkve, mlade i stare, u radosno svedočenje za Hrista i stvaranje učenika“; misionijski cilj br. 2: „Jačanje adventističkog uticaja u velikim gradovima... [i] među nedosegnutim i malo dosegnutim grupama ljudi i nehrišćanskim religijama“; kao i cilj za duhovni rast br. 5: „Da obučimo pojedince i porodice za živote ispunjene Duhom.“ Projekat otvaranja škole u Luandi ilustruje misionijski cilj br. 4: „Jačati adventističke institucije koje se bore za očuvanje slobode i zdravlja celokupnog čovekovog organizma, i jačanje nade kroz Isusovo delovanje u obnavljanju Božjeg obličja u ljudima.“. Saznajte više o Strateškom planu na stranici [IWillGo2020.org](https://www.IWillGo2020.org).

ČUDESNAPRIRODA

Među životinjama savane mogu se videti bivoli, slonovi, žirafe, nilski konji, hijene, leopardi, lavovi, majmuni, zebre, gnui i druge vrste antilopa. Raznovrsnost insekata obuhvata i dve opasne vrste: komarce i cece muve koji prenose ozbiljne bolesti.

„Rikardo ne može da iznese vesti iz sveta jer ne zna da čita“, rekli su.

Vođa Subotne škole je nežno dodirnuo Rikarda po ramenu.

„Čuješ li šta govore?“, upitao ga je. Rikardo je klimnuo glavom. „Pokaži svima šta si u stanju da uradiš“, rekao mu je. „Pripremi se da ispričaš vesti iz sveta sledeće subote.“

Rikardova sestra mu je pročitala vesti iz sveta za to tromesečje i on ih je lako zapamtio. U subotu, Rikardo je ispričao vesti od početka do kraja. Kad je završio, glasni i začuđeni uzvici „Amin“ ispunili su crkvu.

Danas je Rikardo 25-godišnji student i sprema se da postane pastor. Vodio je klub izviđača u poslednje dve godine, a i redovno propoveda po crkvama širom Angole. Desetine ljudi je bilo kršteno posle njegovih propovedi.

Rikardo više nije tužan. Iako ne može da vidi, zna da mu je Bog dao odlično pamćenje. On takođe kaže da su lekari pogrešili kada su rekli da više nikada neće videti jer u Otkrivenju 1,7 stoji: „Eno, ide s oblacima, i ugledaće ga svako oko.“ To je obećanje da će prilikom Isusovog povratka, svako oko moći da Ga vidi - uključujući i Rikardovo. „Jednog dana ću videti Tvoje lice, Isuse“, kaže on. 🌍

Pre 13. subote

- Pošaljite kući belešku koja će podsetiti roditelje na program i podstaći decu da donesu svoj dar Trinaeste subote 25. juna. Podsetite sve da je uloga njihovih darova da šire Božju reč po svetu i da će jedna četvrtina našeg dara Trinaeste subote neposredno otići kao pomoć za ostvarenje šest projekata u tri zemlje Južnoafričke indijsko-okeanske divizije. Projekti su navedeni na 3. strani kao i na zadnjoj korici.
- Narator ne mora da zapamti priču, ali on ili ona bi trebalo da budu dovoljno upoznati sa materijalom da ne moraju da ga čitaju. Jedna od mogućnosti je i da deca odglume zbivanja u iznesenom iskustvu.
- Pre ili posle iskustva, koristite kartu da prikazete tri zemlje u Južnoafričkoj indijsko-okeanskoj diviziji - Angolu, Malavi i Majote – koje će primiti darove Trinaeste subote. Opišite projekte darova Trinaeste subote.

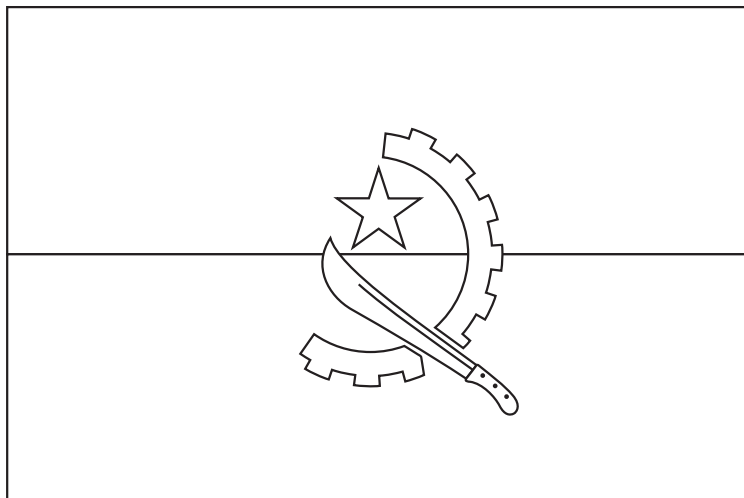
Današnji dar Trinaeste subote pomoći će u otvaranju adventističke škole u Rikardovom rodnom gradu Luandi, u Angoli. Hvala vam što velikodušno prilazite Južnoafričkoj indijsko-okeanskoj diviziji.

Budući projekti za dar Trinaeste subote

Dar Trinaeste subote sledećeg tromesečja pomoći će Južnoameričkoj diviziji da se osnuju crkve u:

- Kočabambi, u Boliviji
- El Altu, u Boliviji
- La Pazu, u Boliviji
- Trinidadu, u Boliviji
- Santosu, u Brazilu
- Maui, u Brazilu
- Brodovskom, u Brazilu
- Ribeirao Pretu, u Brazilu

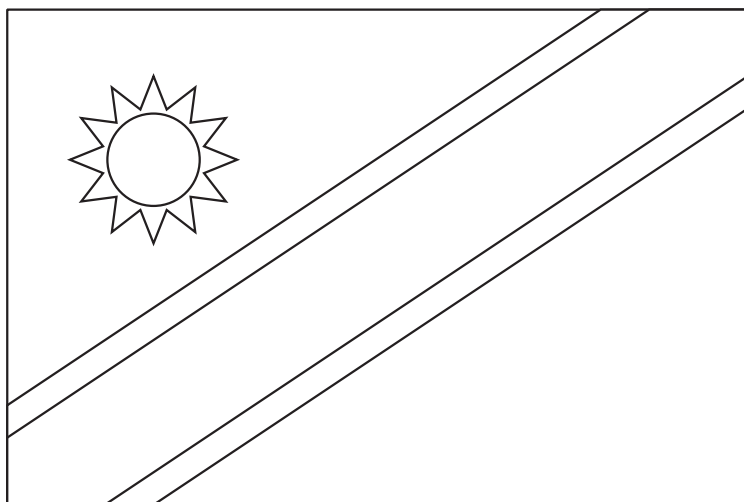
Oboji zastave

ANGOLA

UPUTSTVA:

Obojite gornju polovinu crvenom a donju polovinu crnom. Obojite zvezdu, zupčanik i mačetu u sredini žutom bojom.

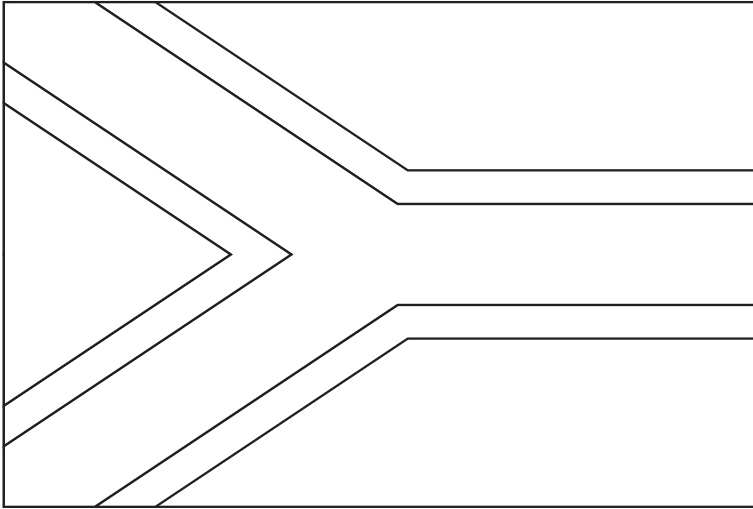

NAMIBIJA

UPUTSTVA:

Obojite gornji levi trougao plavom a donji desni trougao zelenom bojom. Široku dijagonalnu prugu obojite crvenom, a uske pruge sa obe strane ostavite bele. Obojite sunce žutom.

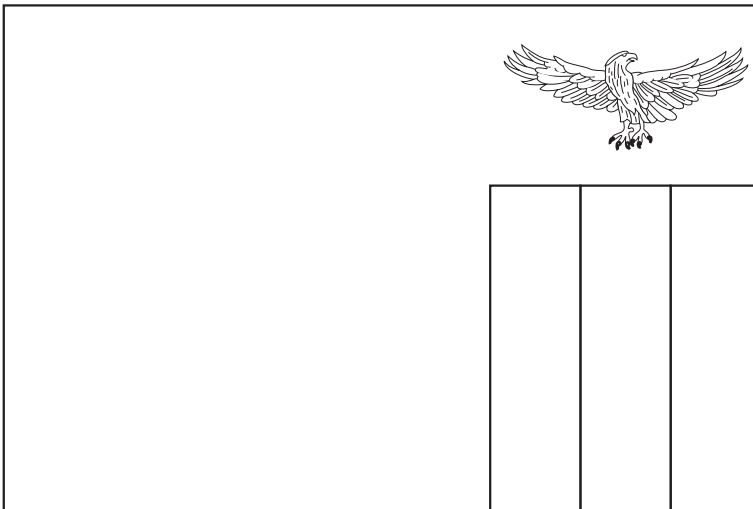
Obojite zastave

JUŽNOAFRIČKA REPUBLIKA

UPUTSTVA:

Obojite traku u obliku ipsilona (Y) u sredini zelenom. Obojite levi trougao crnom. Upotrebite žutu boju za usku traku u obliku slova V između zelene i crne. Ostavite uske trake sa obe strane bele. Obojite preostali gornji deo crvenom a preostali donji deo plavom bojom.

ZAMBIJA

UPUTSTVA:

Obojite glavni deo zastave zelenom bojom. U donjem desnom uglu obojite pruge prvo crvenom bojom, a zatim crnom i zlatnom. Obojite orla zlatnom bojom.

Hajde da kuvamo!

NAMIBIJSKI KOLAČI (UŠTIPCI)

(NAMIBIJA)

Vreme pripreme: 1 sat

Količine su za 12 porcija

Vreme kuvanja: 10 minuta

SASTOJCI

3 šolje (0,7 l) brašna

1 3/4 šolje (415 ml) vode

2 paketa/4,5 kašičice (22 ml) kvasca

2 kašičice (10 ml) sirćeta

1/2 šolje (118 ml) šećera

Ulje za prženje

2 kašičice (10 ml) soli

UPUTSTVO

U jednoj činiji pomešajte brašno, kvasac, šećer i so. U drugoj pomešajte vodu i sirće i dodajte suve sastojke mešajući dok se ne formira testo bez grudvica. Po potrebi dodajte još vode. Pokrijte testo i ostavite ga da se diže na toplom mestu dok se ne udvostruči. Zagrejte 2,5–5 cm ulja u tiganju sa debelim dnom. Zahvatajte po kašiku testa veličine loptice za ping-pong i pažljivo ga spuštajte u vrelo ulje. Pecite dok ne dobije zlatnu boju, a zatim ga okrenite tako da se potpuno ispeče. Pažljivo vadite loptice iz ulja i kratko ih ocedite na papirnom ubrusu.

Poslužite ih tople - obično sa džemom ili maslacem od kikirikija, ili uvaljane u šećer u prahu, ili u mešavinu cimeta i šećera.

Hajde da se igramo!

N'ČUBA

(ZAMBIJA)

N'čuba je igra koju deca igraju u Zambiji. Slična je igri piljaka. Deca iskopaju rupu u zemlji široku oko 25 cm, ali se može samo nacrtati krug kredom ili štapom. Zatim se oko ivice postavi 10 kamenčića. Deca sede oko rupe i naizmenično bacaju veći kamen u vazduh i, koristeći istu ruku kojom su ga bacili, premeštaju jedan od kamenčića u rupu, ili u krug, pre nego što uhvate kamen koji su bacili. Prvo dete koje je ubaci svih 10 kamenčića u rupu/krug bez greške i ne ispusti kamen bačen uvis je pobednik.

Hajde da pevamo!

DEUS E TAO BOM (DOBAR JE BOG)

(ANGOLA)

PORTUGALSKI

Deus e tao bom
Deus e tao bom
Deus e tao bom
Deus e bom pra mim!

SRPSKI

Dobar je Bog
Dobar je Bog
Dobar je Bog
Naš je Bog dobar

ENGLISKI

God is so good
God is so good
God is so good
He's so good to me

CRISTO TEM AMOR POR MIM (ISUS ME VOLI)

(ANGOLA)

PORTUGALSKI

Cristo tem amor por mim
Com certeza eu creio assim
Por amor de mim morreu
Vivo esta por mim no Ceu
Sim, Cristo me ama
Sim, Cristo me ama
Sim, Cristo me ama
A Biblia me asim diz

SRPSKI

Znam da Isus voli me,
Kad me gleda smeši se,
Znam da Isus voli me
Jer za mene umro je
Isus me voli
Isus me voli
Isus me voli
To kaže Biblija.

ENGLISKI

Jesus loves me, this I know,
for the Bible tells me so.

Little ones to him belong;
they are weak, but he is
strong.

Yes, Jesus loves me!
Yes, Jesus loves me!
Yes, Jesus loves me!
The Bible tells me so.

Izvori za vođe

Obavezno preuzmite svoj besplatni video-zapis *Mission Spotlight* koji sadrži video izveštaje iz cele Južnoafričke indijsko-okeanske divizije i šire. Preuzmite ili prenesite sa veb-lokacije Adventistička misija, sa bit.ly/missionspotlight.

Informacije na Internetu:

Slede izvori informacija koji mogu biti od pomoći u pripremi za događanja u misionom delu Subotne škole. Za više informacije o kulturama i istoriji zemalja predstavljenih u ovom tromesečju posetite veb-stranice:

Angola: vladin veb-sajt bit.ly/AngolaGovt
Nations Online bit.ly/NationsOnlineAngola
Vikitravel bit.ly/VikitravelAngola
Namibija: vladin veb-sajt bit.ly/NamibiaGovt
Ujedinjene Nacije bit.ly/UnitedNationsNamibia
Istražite Namibiju bit.ly/Explore_Namibia
Južnoafrička Republika: veb-stranica vlade bit.ly/SAGov
Lonely Planet bit.ly/LP-SAfrica
Vikitravel bit.ly/VT-SAfrica
Zambija: vladin veb-sajt bit.ly/ZambiaGovt
Britannica bit.ly/BritannicaNamibia
Zambija Turizam bit.ly/ZambiaTourism
Zimbabve: veb-stranica vlade bit.ly/ZimbabweGovt
World Factbook bit.ly/VFBZimbabwe
Vikitravel bit.ly/VikitravelZimbabwe

Adventistički sajтови

Južnoafrička indijsko-okeanska divizija bit.ly/SDA-SID
Unijska misija severoistočne Angole bit.ly/NEAUnionMiss
Unijska misija jugozapadne Angole bit.ly/SVAUnionMiss
Južnoafrička oblast bit.ly/SAUnionConf
Unija oblasti Severne Zambije bit.ly/NZambiaUC
Unija oblasti Južne Zambije bit.ly/SZambiaUC
Unija oblasti Centralnog Zimbabvea bit.ly/ZCUnionConf
Unija oblasti Istočnog Zimbabvea bit.ly/ZEUnionConf
Unija oblasti Zapadnog Zimbabvea bit.ly/ZVUnionConf

Postavljanje cilja u prikupljanju darova pomoći će vam da usmerite pažnju na svetsku misiju i povećate sedmične misionске darove. U svom razredu postavite cilj za sedmični misionски dar. Pomnožite taj iznos sa 14, predviđajući dvostruki iznos za Trinaestu subotu. Podsetite članove svog subotnoškolskog razreda da njihovi redovni sedmični darovi potpomažu misionско delo svetske Crkve i da će jedna četvrtina darova Trinaeste subote otići direktno za projekte u Južnoafričko indijsko-okeanskoj diviziji. Dvanaeste subote iznesite pred Crkvu izveštaj o misionским darovima prikupljenim ovog tromesečja. Ohrabrite vernike da Trinaeste subote udvostruče ili utrostruče svoje uobičajene darove. Prebrojte dar i objavite iznos koji je prikupljen u Subotnoj školi.

Prevod: Gabrijela Popović
Priprema: Odeljenje za Subotnu školu Jugoistočne evropske unije,
www.subotnaskola.org
Izdaje: TIP Preporod, Beograd

UNIJE	CRKVE	GRUPE	VERNIŠTVO	POPULACIJA
Bocvana	165	80	47,590	2,317,000
Indijsko okeanska unija	1,178	1,220	199,852	31,069,000
Malavi	1,624	2,015	622,546	19,130,000
Mozambik	1,054	1,638	363,796	31,166,000
Severnoistočna Angola	660	951	265,933	13,008,800
Severna Zambija	2,040	1,922	676,650	10,397,990
Južnoafrička unija	1,391	447	189,255	65,421,000
Južna Zambija	1,482	2,315	623,414	7,986,010
Jugozapadna Angola	983	1,435	293,407	19,513,200
Zimbabve,	1,085	265	324,980	4,904,790
Centralna unija				
Zimbabve, Istočna unija	984	1,086	346,496	5,202,050
Zimbabve, Zapadna unija	454	732	269,351	4,756,160
Sao Tome i Prinsipe	26	75	7,396	210,000
UKUPNO	13,126	14,181	4,230,666	215,082,000

PROJEKTI:

1. Crkva i osnovna škola, Belize, Angola
2. Osnovna škola Sekvel, Luanda, Angola
3. Savetovalište protiv nasilja u porodici, Lombe, Angola
4. Muški internat, Adventistički univerzitet Huambo, Angola
5. Centar za obuku vođa i centar uticaja na kampusu Mzuzu na Adventističkom univerzitetu Malavi, Malavi
6. Centar „Bolji život“ i radio stanica, Majote

